

Forfatter: Knudsen-Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Folk

Citation: Knudsen-Hjortø, Knud: "Folk", i Knudsen-Hjortø, Knud: *Folk*, 1903, s. 55. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hjort_03-shoot-idm140364984699904.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Folk

Laursen begreb det hele på sin bryllupsaften. Hun var gået i seng, og han gjorde en runde i huset og nåede omsider til sovekammerdøren. Så forstod han pludselig, ikke med forstanden længere, men med hele kroppen: Det var jo vanvittigt! Han tænkte på hendes bløde, våde kys. Skulde han rende fra det hele? Ja, skulde han ikke? Nu var det, som om han havde vidst det hele tiden, det vilde jo blie et ægteskabshelvede. Han måtte gå ind i dagligstuen og sætte sig. Der var en kort stund, da forretningsmanden blev sykolog og fik et genialt øjeblik. Han indså. Ja, han så ind; frem og tilbage. Et liv i gud, havde præsten sagt. Skal vi sige et liv i djævelen, i midten af helvede? Forretningen svandt ind for ham, tømmerpladsen, savskæreriet, omsætning, magt i byen. Han havde aldrig været forelsket og kunde altså ikke vide, om den meget omtalte kærlighed var noget for ham. Men det slog ham nu som en vished. Det ukendte har sin magt, der griber vildt, hvor det kendte er væmmeligt. Så vidt kærligheden. Den var rabundus. At han kunde klare sig uden hendes 20,000, det vidste han nu så forbandet godt. At han ikke kunde tåle hende, det stod 56 nagelfast. Han var kun tre og tyve år og så derfor nøgternt på tilværelsens blødere dele, men nu begyndte han alligevel at forudføle: Han fik vist ikke nok. Børn og en ordenlig husmoder, det dækker ikke mandens behov. Sløret var fortæret, han så ind i resultatet. Ingen lykke for ham. Det var en af de lysninger, livet undertiden gir, den var god nok, men han benyttede den ikke. Han gik ind i sovekammeret, som hans pligt var.